

Paroemiae (e cod. Mosq.)

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

1.1 Αὔτη ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν εἴρηται. 1.2 Ἄφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται. 1.3 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ. 1.4 Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γη ράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. 1.5 Ἀγαθὰ Κιλίκων: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων. Προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοῦς εὐπόρησεν. 1.6 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ ἀτελῶν ** 1.7 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων. 1.8 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἔπεσθαι: ὅτι προσήκει τινὰ ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἡθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυ πόδων. 1.9 Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι τοῖς αἰτουσιν εἰώθασι λαμβάνειν. 1.10 Ἄιδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τῶν ἀφρον τίστως καὶ φιληδόνως βιούντων. 1.11 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν μὴ εἰδόντων καὶ προσ ποιουμένων· οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασι. 1.12 Αἴρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐωχιάζειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων. 1.13 Αἶξ τὴν μάχαιραν. 1.14 Ἄδακρυς πόλεμος· καί· Καθεύδοντας τρόπαιον: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρὰ ἐλπίδα κατορθούντων. 1.15 Αἰεὶ κολοιδὸς πρὸς κολοιδόν· καί· Αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς πρὸς τὸν ὁμοῖον. 1.16 Ἀμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς Ἀμαλθεία ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγὸς, δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὅτι ἂν ἠτήσατο. 1.17 Ἄετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις. 1.18 Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων. 1.19 Ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία: 1.19 ἐπὶ τῶν διολλύντων. 1.20 Ἄετὸς ἐν νεφέλαις. 1.21 Ἀλληλεσμένος βίος: ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοῦ καὶ ἀπόνου. 1.22 Ἀνάγυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς κακὰ. 1.23 Ἀεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων. 1.24 Ἄετὸς θρίπας ὄρᾳ: ἐπὶ τῶν καταφρονοῦντων τινῶν. 1.25 Ἄλμη οὐκ ἔστιν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς. 1.26 Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως ἀλισκομένων. 1.27 Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν αἰεὶ ἐξευρι σκόντων τι νέον κακόν. 1.28 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἰ πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων, οἷον εἰ ὁ πόρνος λέγει τὸν σῶ φρονα πόρνον. 1.29 Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων. 1.30 Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλλευε: ἦτοι φυλάττου· ἰωνικῶς. 1.31 Ἀράβιος αὐλητής: ὃς ἠύλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. 1.32 Αἶμασι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δακρύνοντων. 1.33 Αἰ Χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ δωρεὰν ** εὐεργετεῖν. 1.34 Ἀκόνην σιτίζεις: ἐπὶ τῶν † τρεφομένων καὶ οὐκ ** ἐπιδιδόντων. 1.35 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων. 1.36 Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις. 1.37 Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἐτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους. 1.38 Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γομφίοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων. 1.39 Ἀνδρὸς γέροντος σταφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμευόντων. 1.40 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος: ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ ἔργα. 1.41 Ἄλλην μὲν

ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 1.42 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας. 1.43 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 1.44 Ἄν μὴ παρή κρέας, ταρίχῳ στερκτέον: ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. 1.45 Ἄμμες ποτ' ἦμεν. 1.46 Ἄεὶ τὰ πέρυσι βελτίω. 1.47 Ἄνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 1.48 Ἄνδρὶ Λυδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. 1.49 Ἄνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδε νὸς μεταλαγχανόντων. 1.50 Ἄνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται. 1.51 Ἄντι πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρω αἴρου μένων. 1.52 Ἄλιεύς πληγεῖς νοῦν οἶσει. 1.53 Ἄλλοι σπεύρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται. 1.54 Ἄρκτου παρούσης ἵχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων. 1.55 Ἄετὸν κάρθαρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινων εὐτελῶν πασχόντων. ὁ γὰρ κάρθαρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλίων. 1.56 Ἄνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία. 1.57 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι. 1.58 Ἄλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας. 1.59 Ἄλλοτε μητριῆ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε δὲ μήτηρ: ἐπὶ τῶν τότε μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημερούντων. 1.60 Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ἐπὶ τῶν πρὸς ἄπιστον συναλλασσομένων. 1.61 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. 1.62 Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν. 1.63 Ἄπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως πάντων περιγινομένων. 1.64 Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρατήσεις. 1.65 Ἄπας ἐχθὸς τραχύς. 1.66 Ἄσκὸν δεῖρεις: ἐπὶ τῶν ἀνόητόν τι πονούντων. 1.67 Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτριῶν βιούντων. 1.68 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: ἦτοι ἂ ἔφαγες, ἀπο δώσεις. 1.69 Ἀπῆντησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπερτάτην ἄτην: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν. 1.70 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός. 1.71 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις ἐγχειρούντων. 1.72 Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις: ἐπὶ τῶν ἀπο ρούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων. 1.73 Ἄλῶν μέδιμον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 1.74 Ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιοούντων. 1.75 Ἄμαξιαῖα ῥήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων. 1.76 Ἄνθρωπος Εὐρύπιος, καὶ ψυχὴ, καὶ δiάνοια, καὶ τρόπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων. 1.77 Ἀπόλωλεν ἡ ὕς καὶ τὸ τάλαντον καὶ ἡ γνάθος. 1.78 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι: ὅμοιον καὶ τό· Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτ' ἴασιν. 1.79 Ἀνεωγμένοι Μουσῶν θύραι. 1.80 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν. 1.81 Ἄλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη: ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων. ἔμπορος γὰρ ἄλλας ἐπιφερόμενος ἐν νητὶ κλύδωνος γενομένου τοὺς ἄλλας ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέβαλεν. 1.82 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἄγο ρεύειν. 1.83 Ἄν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἄλωπεκὴν πρόσαιψον: ἐπὶ τῶν φανερώς μὲν βλάπτειν μὴ δυναμένων, πανουργία δὲ χρωμένων. 1.84 Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιοούντων. 1.85 Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγη. 1.86 Αὐτοῦ ῥόδος, αὐτοῦ πῆδημα. 1.87 Ἀρχαῖκὰ φρονεῖς: ἦτοι εὐήθη. 1.88 Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα: διὰ τὸ τοὺς Ἀβυδηνοὺς μετὰ δεῖπνον προσάγειν τοὺς αὐτῶν παῖδας τοῖς εὐωχοῦ μένοις κεκραγότας καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδῖαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσιν. 1.89 Ἄβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἄβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος. ὅθεν καὶ ἀβροδίατος. 1.90 Ἄεὶ γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος. 1.91 Ἄδεές δέος: ἐπὶ τῶν μάτην δεδοικόντων. 1.92 Ἀγαμεμόνεια φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ τὴν Αὐλίδαν καὶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν. 1.93 Ἀγαμέμνονος θυσιά: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βοῦς φυγὼν μόλις ἐλήφθη. 1.94 Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δεῦτερα τισὶ διδόντων. 1.95 Ἀγαθῶνεις αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντή. 1.96 Ἄνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. 1.97 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐφ' ἧ ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει, ἐκάθισεν. 1.98 Ἀγαθῶν

θάλασσα· καί· Ἀγαθῶν θησαυρός· καί· Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καί· Ἀγαθῶν μυρμηκία· ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγονται. 1.99 Ἀγνότερος πηδαλίου· παρόσον ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον = καθαρὸν ἐστίν. 1.100 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.

2.1 Ἴαλις δρυός· ἐπὶ τῶν εἷς τινα δίαιταν βελτίονα μεταβαλλομένων· παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοί, μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου. 2.2 Ἀκαιρος εὔνοι· οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει· ταύτην Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε, φάσκουσιν φιλεῖν αὐτὸν σφόδρα. 2.3 Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, εἵπερ ἔχετε· ἀλιεῖς ἠλίευσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέρι ζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἑρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἐστία σιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε. 2.4 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου· ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. 2.5 Αἰροῦντες ἠρήμεθα· ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων νικᾶν τινὰς, εἴθ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων. 2.6 Αἰάντειος γέλως· ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. 2.7 Ἀνίπτοις χερσίν· ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων. 2.8 Ἀκέφαλος μῦθος· ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λεγόντων. 2.9 Ἄλλως ἄδεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 2.10 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον· ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνυομένων. 2.11 Ἀντιπελαργεῖν· ἀντὶ τοῦ, ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγεται γὰρ τοὺς πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τροφεῖν. 2.12 Ἀπληστος πίθος· ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. 2.13 Ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον· ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ὑπ' ἀνθρώπων σωζομένων. 2.14 Ἀξιος τοῦ παντός· ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. 2.15 Αἰεὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλει κούρη· ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνευνάζεσθαι. 2.16 Ἀξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. 2.17 Ἀνέμου παιδίον· ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. 2.18 Ἀπὸ βαλβίδος· ἦτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι. 2.19 Ἀντὶ κακῆς κυνὸς ὄν ἀπαιτεῖς· ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων. 2.20 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις· ἐπὶ τῶν μωρὰ διηγουμένων. ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 2.21 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελάς· ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. ὡσανεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς. 2.22 Ἀργούντων χορός· ἐπὶ τῶν κακὰ ποιούντων. 2.23 Αἶδος κυνήν· ἐπὶ τῶν ἐπικρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινων μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Αἴδου. 2.24 Αἰτναῖον κἀνθωνα· τὸν μέγαν. 2.25 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν. 2.26 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κόρυδος φθέγγεται. 2.27 Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις· ἐπὶ τῶν σπουδῆ τι ποιούντων. ὅμοιον τῆ· πάντα κάλων κινεῖς. 2.28 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον· λείπει τὸ συγκρίνεις. 2.29 Ἀηδόνες λέσχαί **: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχοούντων. 2.30 Ἀρουραία μάντις· ἀκρις δυσκίνητος, χλωρά. ταύτης ταῖς κινήσεις οἱ ἀγροῖκοι προσέχουσι καὶ μαντείας ἐξ αὐτῆς ποιοῦνται· τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φαύλως μαντεῦομένων. 2.31 Αἰ Οἰδίποδος ἀραί· αἰ φρικταὶ καὶ παλαμναῖαι. 2.32 Αἶρειν ἔξω πηλοῦ πόδα. 2.33 Ἀκμὴ καλεῖ. 2.34 Ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους. 2.35 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

2.36τ Βασίλειος ὀφθαλμός· τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν. 2.37 Βάτραχος Σερίφιος· ἐπὶ τῶν ἀφώνων. 2.38 Βάλλ' ἐς ὕδωρ· ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων. 2.39 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὔποθ' εὐρήσεις· ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύντων τοῖς αἰσχίστοις. 2.40 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς· ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμένων βήχειν ἢ γελαῖν. ὁ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ τι πράττειν προσποιουμένων. 2.41 Βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ τῶν θαυματομένων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν. 2.42 Βατράχῳ ὕδωρ· καί· Στέαρ γαλή· ἐπὶ τῶν ταῦτα δίδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. 2.43 Βάλλεις μήλοις· ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὦν ἐρῶσι βουλομένων. 2.44 Βαλανεύς· ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὔτοι γὰρ σχολῆν

ἄγοντες, πολυπράγμονες εἰσίν. 2.45 Βοιώτιος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ αἰεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί. 2.46 Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· Βοιωτὴ γὰρ ἢ Σφίγξ. 2.47 Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν καταρχὰς ἡρεμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσομένων. 2.48 Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις· παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσοῦν δοκιμάζει. 2.49 Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων. διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

2.50τ Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς μᾶλλον ἐτέρων ἀγαπώντων. 2.51 Γέροντα δ' ὀρθοῦν φαῦλον, ὃς νέος πέση. 2.52 Γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. 2.53 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὦραν τὶ διαπραττομένων. 2.54 Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἀπάντων, ἢ πλήρης μὲν ἐλαφρότερα, κενεὰ δὲ βαρεῖα. 2.55 Γῆς βάρος: ἐπὶ ἀχρήστων. 2.56 Γλυκὺς ἀπείρων πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοῦς καθιέντων εἰς κινδύνους. 2.57 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων. 2.58 Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων. 2.59 Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων. 2.60 Γυνὴ στρατηγεῖ· καί· Γυνὴ στρατοπεδεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων. 2.61 Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ' ὅταν θάνῃ. 2.62 Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διεβάλλοντο. 2.63 Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται. 2.64 Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτῶν ἴσασι. ὅτι πολλαὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες. 2.65 Γέρων βοῦς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν. 2.66 Γνώθι σαυτὸν: ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι κομπαζόντων. 2.67 Γυμνότερος λεβηρίδος: λεβηρὶς γὰρ τὸ δέρμα τοῦ ὄφους ἢ τοῦ ἐμβρύου. 2.68 Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν. 2.69 Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων. 2.70 Γηρᾶ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί. 2.71 Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν. 2.72 Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων. 2.73 Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. 2.74 Γλῶσσα ποῦ πορεύῃ, πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πάλιν καταστρέφουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων. 2.75 Γλαῦξ ἵπταται: ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο. 2.76 Γεράνδρουν μεταφυτεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προτρέπειν. γεράνδρουν γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· καὶ δρυὶς πᾶν φυτὸν γενικῶς ὀνόματι καλεῖται. 2.77 Γύργαθον φυσᾶς: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. ** οἱ δὲ, τὸ δίκτυον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

2.78τ Δίκη ὑφέξει, κἂν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶ συκοφαντούμενων. 2.79 Δίκη δίκη ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις: καὶ ἐπὶ τῶν πυκναῖς προσπιπτόντων συμφοραῖς. 2.80 Δίς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροῦν προσκρούειν λίθον. 2.81 Δωδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ λάλου. 2.82 Δακτύλω δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ ** ἢ λύπην ἰσχνῶν γενομένων. 2.83 Δῶρα θεοῦς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας. 2.84 Δεινοὶ πλέκειν γε μηχανὰς Αἰγύπτιοι. 2.85 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα. 2.86 Δεύτερος πλοῦς. 2.87 Δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ. 2.88 Δίς παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων. 2.89 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θαυμασμοῦ. 2.90 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. οἱ γὰρ Δωριεῖς σταχάνην τὴν τρυτάνην καλοῦσι διὰ

τὴν στάσιν. 2.91 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφισταμένων. 2.92 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων. 2.93 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρρει καὶ κάλλιστ' ἀπόλλυται: φθαρέντος τοῦ λιμώττοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

2.94t Εὐγενέστερος Κόδρου. 2.95 Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φαινός. 2.96 Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων· πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθευδεν. 2.97 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρῶ πῶν καὶ ὠχρῶν. 2.98 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: ἦτοι κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ δυ ναμένων λαθεῖν. 2.99 Ἔστω ταμίας: τᾶλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων. 2.100 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἄν γένοιτο: ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρεῖαν δὲ ἀναγκαίων. 3.1 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἅπερ πρότερον ὄντες ἐξέπεσον. 3.2 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὁρώντων. 3.3 Ἐκπερδικίαι: ** καὶ ἐκκλῖναι. ἐπὶ τῶν διαδιδρα σκόντων τοὺς θηρευτάς. 3.4 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ. 3.5 Ἐμαυτῷ βαλανεύσω: ἀντὶ τοῦ, ἐμαυτῷ διακονήσω. 3.6 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶς ἐλήλυθας: ἐπὶ τῶν ὅμοια πασχόντων. 3.7 Εὐδοντι κύρτος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων. 3.8 Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή: ὅτι μὴδὲ τοῦ μικροῦ δεῖν καταφρονεῖν. 3.9 Ἐκ τετρημένης κύλικος πιεῖν: ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων. 3.10 Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν συζῶν των ἠδύπαθειαις. 3.11 Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. 3.12 Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν. 3.13 Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλισκο μένων. 3.14 Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμών: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων. 3.15 Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὡσπερ ὁ καικίας νέφος. 3.16 Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι. 3.17 Ἐκδεδαρμένον δαίρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονοῦν των. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς. 3.18 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων. 3.19 Ἐρμῆς ἀμύητος. 3.20 Ἐνθα οὔτε πλεῖν ἄνεμος οὔτε μίμνειν ἔα: ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων. 3.21 Ἐλέφας μὸς οὐκ ἀλεγίζει. 3.22 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων. 3.23 Ἐκ τριχὸς κρέματα: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ. 3.24 Εὐγενῆς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον τιμωμένων. 3.25 Ἐγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει: γραῦν φασι τοῦτο εἰπεῖν κα πῆλω ἐνεχυράζουσιν ἔγχος. 3.26 Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἀπηλλαγμένων. 3.27 Εἰς κόλπον πτύεις: ἀντὶ τοῦ, μεγαλορρήμονεις. 3.28 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τὸν τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαίνόντων. 3.29 Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρω μο χθούντων. 3.30 Εἰς θεοῦ ὦτα ἦλθεν: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων. 3.31 Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ. 3.32 Ἐν νυκτὶ βουλήν: ἐπειδὴ ἡ νύξ παρρησίαν δίδωσι. 3.33 Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κατασχεθέντων δέ. 3.34 Εἰς μελίττας ἐκώμασας: ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως. 3.35 Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι: τὸ γὰρ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς· ἢ ὅτι ἐν γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖον ἐγγράφεται. 3.36 Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνεμπίστως παρὰ τινῶν τι λαμβανόντων. 3.37 Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. 3.38 Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν γενεῖων. Πώγων γὰρ ἐστὶ λιμὴν Τροιζῆνιος. 3.39 Ἐλάφειος ἀνὴρ: ὁ δειλός. 3.40 Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: ὑποδήματος εἶδος ὁ κόθορνος, ἐφαρμόζων τοῖς δυσι ποσίν. 3.41 Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. 3.42 Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν δῶρων. 3.43 Ἐρρίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ῥιψοκινδυνούντων. 3.44 Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. 3.45 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: ἀντὶ τοῦ· οὐ περὶ μεγά

λων ὁ κίνδυνος. 3.46 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 3.47 Ἐπὶ σπεῖρα σχοινίον: ἐπὶ τῶν δωρουμένων τισὶν οὐχ ἕτερα, ἀλλ' οἷς κέκτηνται ὅμοια· σπεῖρα γὰρ καὶ σχοι νίον τὸ αὐτό. 3.48 Ἐξω βελῶν καθῆσθαι. 3.49 Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἔπιες, συνεκποτέ' ἔστω σὺ καὶ τὴν τρύγα. 3.50 Ἐπὶ Μανδραβόλου τὸ πρᾶγμα χωρεῖ: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γάρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας, ὄρκους ἑαυτὸν καταδήσας, τοῖς θεοῖς κατ' ἔτος προσάγειν **. τὸ μὲν πρῶτον δέκα βουῖς ἔθυσσε, τὸ δὲ δεύτερον παρ' ἑνα, ἦτοι ἑννέα. περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου ἀφείλετο ἕτερον· καὶ οὕτω ποιῶν διὰ τῶν ἐξῆς ἐνιαυτῶν κατέστη εἰς ἐπιπορκίαν. 3.51 Ἐπὶ καλάμη ἀροῖ· ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων. 3.52 Ἐπὶ ὄλμου ἐκοιμήσω: ἐπὶ τῶν μαντείας πορίζομένων ἔκτινων ἐνυπνίων· τὸν ὄλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἐλέγετο πρὸς μαντείας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

3.53t Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητος. τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας γράφειν τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις. 3.54 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· ἀπὸ Διογένης τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβή. 3.55 Ζῆ ἢ χύτρα, ζῆ ἢ φιλία. 3.56 Ζωὸς γενήση κρομμύου μοῖραν λαβών: ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶν αἰτιῶν μεγάλην δόξαν καρπούμενων. 3.57 Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα. 3.58 Ζητῶν ὄψον θοϊμάτιον ἀπώλεσα: ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

3.59t Ἥλιξ ἥλικα τέρπει. 3.60 Ἥλος τὸν ἥλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν: ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἁμαρτημάτων ἁμαρτήματα. 3.61 Ἥ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγῆν ἔχε. 3.62 Ἥ κύων ἐν τῇ φάτνῃ: πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοὺς χρωμένους, μήτε ἄλλους ἐώντας. παρόσον ἢ κύων κριθὴν οὐκ ἔῃ † μένουσα ἐν φάτνῃ καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἔῃ. 3.63 Ἥσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 3.64 Ἥλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλους: Ἀδωνίς γάρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν Αἴδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρίνατο· ἥλιον, σελήνην, σῦκα καὶ μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἡλίθιος ταῦτα ἐξισῶν ἡλίω. 3.65 Ἥ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως ** λαμβανόντων· παρόσον ἢ ἀφύη ταχέως ἐψεύεται. 3.66 Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος: ἐπὶ τῶν ἀσυμβάτων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

3.67t Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμενέστερον ἔχουσι. 3.68 Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλαις τὰ μικρὰ φιλοτιμουμένων. 3.69 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδειξάι τινα ἐπαγγελλομένων. 3.70 Θυμόσοφος: ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφυῶν. 3.71 Θάμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν συνετῶς μὲν βιούντων, δοκούντων δὲ τισὶ μαίνεσθαι. Θάμυρις γάρ τις ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην παρὰ τοῦ δεσπότη αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος τὴν οὐσίαν αὐτῷ † δούς ἀπεδήμησεν. ὃν οἱ ὀρώντες ἔλεγον· Μαίνεται Θάμυρις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

3.72t Ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας: τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει. 3.73 Ἰλιάς κακῶν ἐπήγει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς. 3.74 Ἴππόλυτον μιμησομαι: ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων. 3.75 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκει: ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἃ ἐπίστανται. 3.76 Ἰαλέμου ψυχρότερος: Ἰάλεμον τὸν θρῆνον φασί· λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι, κακοδαίμονα καὶ ὑστερούμενον καὶ ὄρφανόν. 3.77 Ἰερά ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια. 3.78 Ἰππέας, καὶ ἵππον εἰς πεδῖον προσκαλῆ: ὅπερ ἐστὶ· τοὺς εὐδοκιμοῦντας εἰς ἄπερ εὐδοκιμοῦσιν. 3.79 Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ. 3.80 Ἰσότης φιλότης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

3.81t Κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν: ὅτι ἄβρωτόν ἐστὶν αὐτὸ τὸ ζῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ὦν αὐτοῦ. ἢ ἀπὸ Κόρακος ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τὴν ῥητορικὴν· τὸν γὰρ μαθητὴν αὐτοῦ μισθὸν ἀπαιτοῦντος, εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν ὁ αὐτὸς μαθητής, ἴωμεν· καὶ εἰ μὲν νικήσεις, οὐ μεμάρθηκα. εἰ δὲ ἠττηθήσῃ, οὐ λήψῃ μισθοῦς. 3.82 Κόσμη σπάρταν, ἢ ἔλαχος: ὅτι δεῖ στέργειν τῇ δεδομένη τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι. 3.83 Καδμεία νίκη: ἢ ἐπὶ κακῶ τῶν νενικηκότων. 3.84 Κύκνειον ἄσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγύς θανάτῳ ὄντων. οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν. 3.85 Κορώνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειροῦντων. 3.86 Κιλίκιοι τράγοι: οἱ δασεῖς. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν ἱμάτια κιλίκια λέγονται. 3.87 Κρητίζειν: ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κρήτες. 3.88 Καθάπερ αἰ τίθαι σιτίσεις κακῶς. 3.89 Κατόπιν ἐορτῆς ἦκει: ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων. 3.90 Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον. 3.91 Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἦτοι τὸ τέλειον καὶ πλήρες. ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου. 3.92 Κἂν ἐπὶ νεκροῦ κερδαίνειν: ἐπὶ τῶν κερδαιόντων ἐκ πενήτων ἢ τεθνεώτων. 3.93 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 3.94 Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοοῦντων. 3.95 Κεστρεὺς νηστεύει: ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἄπληστον δὲ τὸ ζῶν. 3.96 Κενὰ κενοὶ βουλευόνται. 3.97 Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας. 3.98 Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἵπες: ἄμφω γὰρ λυμαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κέρατα ἐσθίουσιν. 3.99 Κανθάρου μελάντερος· καί· κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. 3.100 Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην: ἐπὶ τῶν καταξίως τιμωρουμένων. 4.1 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν. 4.2 Κηροῦ εὐπλαστότερος: ἐπὶ τῶν ῥαδίως τιμωρούμενων. 4.3 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης. 4.4 Κερκωπίζειν: ἀντὶ τοῦ δουλεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων. 4.5 Κατὰ βοδὸς εὐχου: ἐπὶ τῶν μέγα βουόντων. 4.6 Κωφότερος κίχλης: παρόσον ἄφωνον τὸ ζῶν. 4.7 Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων, ἔνθα οὐ δεῖ. 4.8 Κορυδέως εἰδεχθέστερος: ἐπὶ δυσμορφία οὗτος διεβάλλετο. 4.9 Κεκύλισται ὁ πίθος: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων μάτην τι ποιοῦντων. 4.10 Κύρβεις **: ξύλα πινακοειδῆ, ἐν οἷς τοὺς νόμους ἔγραφον. 4.11 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων. 4.12 Κοσκίνῳ μαντεύεται: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μάντεων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

4.13t Λήμνια κακά: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἱ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτανον. 4.14 Λαγῶδες περὶ κρεῶν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ ἀγῶνιζομένων. ἐπειδὴ κακῆϊνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει. 4.15 Λύκος μάτην χανών· καί· Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 4.16 Λίνον λίνῳ κλώθει: ἐπὶ τῶν τὰ

αὐτὰ πραττόντων ἢ λεγόντων ἢ τῶν κατάλληλα. 4.17 Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. 4.18 Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Πέλοψ Λυδὸς ὢν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία· Παρὰ Λύδιον ἄρμα θέειν. 4.19 Λευκῶ λίθῳ λευκὴ στάθμη. 4.20 ***: ἐπὶ τῶν τιθεμένων τὰς ψήφους ἀσαφεῖς καὶ φερούσας ἐπ' ἀμφοτέρα καὶ ἀσθενεῖς αὐτόθεν. 4.21 Λαγῶς καθεύδει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων, ἦτοι πανουργουμένων. 4.22 Λήμνιον βλέπει: ἦτοι πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου. 4.23 Λέρνη κακῶν: λίμνη ἦν, εἰς ἣν τὰ καθάρματα ἔλθοντες ἔβαλλον. 4.24 Λεπτὴν πλέκει: ἐπὶ τῶν πενιχρῶν. 4.25 Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι. 4.26 Λυγκέως ὅμοιος: ἦγουν ὀξυδερκής. 4.27 Λυδὸς ἐν μεσημβρία: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταῦταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων· οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῶδουσι ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. 4.28 Λήθαργος κύων: ὁ προσσαίνων μὲν, δάκνων δὲ λάθρα. 4.29 Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 4.30 Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδεῖω τι ποιούντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

4.31t Μία λόχη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐριθάκος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. 4.32 Μηδικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν εὐπόρων. 4.33 Μὴ μελαμπύγου τύχης: μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ. 4.34 Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ. 4.35 Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. 4.36 Μὴ παιδί μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν πράγματα, ἵνα μὴ καθ' ἑαυτῶν χρῆσονται. 4.37 Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέος. 4.38 Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ. 4.39 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης. 4.40 Μυσῶν λεία: οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς Μυσοὺς ἐλήϊζον. 4.41 Μὴ κίνει Καμάριναν: λίμνη, ἣν ἀπηγόρευεν ὁ χρησμὸς μετοχτεῦσαι· οἱ δὲ χρησαμένου παρακούσαντες ἐβλάβησαν. 4.42 Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀπαι δεύτων. 4.43 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ οὐδὲ μία μέλισσα μέλι. 4.44 Μασχάλας αἶρειν: ἐπὶ τῶν πολλακίς πινόντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

4.45t Νέμεσις δὲ γε παρὰ πόδα βαίνει: παρόσον μετ' εἰσι ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας. 4.46 Νῶ πείθου: ὁμοία τῇ· θεῶ ἔπου. 4.47 Νεκρῶ μῦθον εἰς οὐς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαῖοντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. 4.48 Νεφέλας ξαίνει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 4.49 Ναῦς ἰκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθητῶν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

4.50t Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: ἐπὶ τῶν ἀδιορθῶν. 4.51 Ξυρὸς εἰς ἀκόνην. 4.52 Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κώδῦρεται: ἀντὶ τοῦ θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

4.53t Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας: ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν. ὡσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται. 4.54 Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται. αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα πάγας, οὐ δευτέρως ἀλίσκεται. 4.55 Ὅνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι βαστα ζόντων. 4.56 Ὅνου γνάθοι: εἰς πολυφάγον. 4.57 Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τόποι δύσβατοι. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἐργῶδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων. 4.58 Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν· οἱ δ' ὄντες κακοί. 4.59 Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τοὺς τρόπους ἐπιδεικνυμένων. Μιλήσιος γὰρ ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμονίους ἐδημηγόρησε πολλὰς τρυφὰς ἔχων· διὸ καὶ ἤκουσε ταῦτα. 4.60 Οἶνος ὦ παῖδες ἀλήθεια. 4.61 Ὅνος εἰς ἄχυρα. 4.62 Οὔθ' ὕεται οὔθ' ἠλιοῦται: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. 4.63 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ παρὰ δεῖπνα: ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων δεῖπνοις αὐτοὺς ἐπαινεῖν κἂν ἔτυχον ὄντες φαυλότατοι. 4.64 Οἴκοθεν ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας. 4.65 Ὅνος ἐν μελίσσαις: ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων. 4.66 Ὅνος λύρας ἀκούων: ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων. 4.67 Ὅνω τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐπέσειεν: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. 4.68 Ὁ κνῖψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. κνῖψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον. 4.69 Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων. 4.70 Ὅστράκου μεταπεσόντος: ἐπὶ τῶν ἀπροφασίστως μεταβεβλημένων. 4.71 Ὅρνιθων γάλα. 4.72 Οὐδὲν πρὸς ἔπος. 4.73 Οὐδὲν πρὸς τὴν χορδήν. 4.74 Οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα. 4.75 Οὐδ' ἴκταρ βάλλει: ἀντὶ τοῦ· οὐδ' ἐγγύς. 4.76 Οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα: ἐπὶ τῶν πάντας ὑποδεχομένων καὶ ξενιζόντων. 4.77 Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὐροὶ τὴν εὐθεῖαν ὁδόν: ἐθρυλλεῖτο ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων διὰ τὴν χρόνιον πλάτην. 4.78 Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαντεύεται: ἀντὶ τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηνεκῆς.

*** 4.79 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων. 4.80 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 4.81 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλήσῃς: τοῦτο φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν. 4.82 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκονος: ἐπὶ τῶν μιᾶ δίκη καταδικασθέντων. 4.83 Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. 4.84 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπόνως ζώντων. 4.85 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας ἑαυτούς. 4.86 Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 4.87 Πενίη σοφίην ἔλαχε: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν. 4.88 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον. 4.89 Παρὰ κωφῶ διαλέγη. 4.90 Πρὸς σῆμα μητριᾶς κλαίει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων. 4.91 Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. 4.92 Πρὶν τοὺς ἰχθύς λαβεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶς: ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. 4.93 Πολλαὶ κυνὸς ἄρρηνος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφερῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα. 4.94 Πολλάκις μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν. 4.95 Πτωχοῦ πήρα οὐκ ἐμπίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. 4.96 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν. 4.97 Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν. 4.98 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα. 4.99 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε βάκχοι. 4.100 Πρὸς κέντρα λακτίζει. 5.1 Προφάσεως δεῖται μόνον ἢ πονηρία. 5.2 Πολλὰ ψεύδονται αἰοδοί. 5.3 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους. 5.4 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἔρχεται. 5.5 Πάντα πέτρον κινήσω, πάντα κάλων. 5.6 Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας. ***

5.7 Χαμαιλέων ζῶν ἐστὶν εἰς ἅπαντα τὴν χρόαν μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.
5.8 Χελῶν μινῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. Τῷ δ' Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου

παρρησίας ἔλαττον ἔμελεν ἢ χελώνη μυῖων. 5.9 Χειρώνειον ἔλκος: ἦτοι ἀνήκεστον. 5.10 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά. 5.11 Χύτραν ποικίλλειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 5.12 Χυτρεοῦς: ἦτοι ὀστράκιος, εὐτελής. 5.13 Χρυσὸς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολὺ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. 5.14 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν. 5.15 Χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός. 5.16 Χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα. 5.17 Χροῖ δῆλα: φασι Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειρίασαντα τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυνθανόμενον, προβάλλοντα τὸν δάκτυλον. 5.18 Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. 5.19 Χρυσῶ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: ἐπὶ τῶν εἰκῆ λαιδορουμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

5.20τ Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαίνοντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

5.21τ Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι ὦτα εὐτρεπιζομένων. 5.22 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα μικροῖς ἐντύχη. 5.23 Ὡς ἤρωσ ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.